

בריונות והצקות

רציונל

הצקה היא תופעה שכיחה בבתי-הספר. הצקה, בריונות או הטרדה מתרחשים כאשר תלמיד או קבוצת תלמידים פוגעים באופן מכוון בתלמיד אחר.

רוב ההתעללויות מסוג הצקות מתרחשות בין כותלי בית-הספר. קורה, שבתחילה התנהגויות אלה כמעט שאינן גלויות לעין, אך בהמשך הן עלולות להסלים בחומרתן. נודעת חשיבות רבה להתערבותם של המורים להפסקת התופעה כבר בשלביה הראשונים על מנת למנוע את ההסלמה, וכן על מנת להעביר מסר ברור שמדובר בהתנהגות שאיננה נורמטיבית.

התנהגות של הצקות ואלימות מושפעת מן המשולש: צופה-תוקף-קורבן. לצופה השפעה רבה על המתרחש, ומכאן גם אחריות רבה. צופים פסיביים או מעודדים יוצרים אלימות רבה יותר. כאשר אין קהל שחקנים יורדים מן הבמה.

ההתמודדות עם תופעות אלה דורשת מהמבוגרים הנמצאים בבית-הספר לפתח מודעות לחומרת המעשים המכוונים לפגוע באחר, להציג בפני התלמידים מסר ברור, כי בריונות והצקות הן התנהגויות אסורות ובלתי מקובלות בבית-הספר, ולהיות קשובים וצרניים לתלמידים שחווים פגיעות ו/או פוגעים באחרים.

מסרים מרכזיים:

- הצקה החוזרת על עצמה היא התעללות.
- טיפול בלתי הולם בתלונה על הצקה יביא בעקבותיו להתגברות התופעה.
- חשוב לשתף מבוגר בבית-הספר בכל מקרה של הצקה.
- חברים לספסל הלימודים יכולים לסייע רבות לקורבן הצקה.
- הקורבן הנתבע להתעלם מההצקה נפגע פעמיים, פעם מן ההצקה עצמה, ופעם בשל חוסר ההבנה של הסביבה למצוקתו.
- רגישותנו מתקהה כשאנו מתרגלים לתופעה חריגה, אנו עלולים להפוך לשותפים פסיביים בגרימת סבל לזולת.

מטרות

התלמידים:

1. יחשפו למסרים של אפס סובלנות לבריונות ולהצקות.
2. יכירו דרכי התמודדות כאשר אנו עדים או נקלעים לאירועי הצקה ובריונות.
3. יפתחו רגישות לפגיעה באחר, ויבינו את חשיבות ההתערבות והתגובה לעצירת הפגיעה.

מפגש מס' 23 התמודדות עם הצקות

במפגש זה יתנסו התלמידים ביכניסה לנעליים של קורבן להצקות, תוך ניסיון להבין את חלקם של כל המעורבים. באמצעות ניתוח והבנת השתלשלות האירוע יוכלו התלמידים לגבש עמדה קוגניטיבית ורגשית השוללת בריונות, הטרדה והצקה. כמו כן, יבינו כיצד צריך להתנהג כדי שאירועי הצקה לא יתרחשו.

מהלך:

1. הכיתה תחולק לקבוצות קטנות, 4-6 תלמידים בקבוצה.
2. התלמידים יקבלו לעיון את סיפור האירוע "אלינור".

מה קורה לאלינור?

אלינור ואני חברות מכיתה א'. בשנת הלימודים שעברה הגיע לכיתתנו תלמיד חדש - ערן. מהר מאוד הוא הפך להיות ילד מקובל. הבנים העריצו אותו, הבנות חיבבו אותו וגם פחדו ממנו, כי הוא נהג לאיים שירביץ בכל פעם שלא עשו כדבריו.

יום אחד ביקש ערן להעתיק שיעורים מאלינור, שהייתה תלמידה מצטיינת, והיא לא הסכימה. כל אותו יום קילל ערן את אלינור: "שמנה, מגעילה, זונה" ואיים עליה. "חכי, תראי מה יהיה לך!" צעק לעברה כשהלכנו הביתה. הצעתי לאלינור להתעלם ממנו, אך הוא המשיך "ללוות" אותנו הביתה באיומים ובקללות. מאז אותו יום לא הפסיק ערן להציק לאלינור. בהפסקות הלך אחריה וקילל, ושאר הבנים חיקו אותו. בהתחלה ניסתה אלינור לענות ולהתגונן, אבל המצב הלך והחמיר, והיא הפסיקה להגיב. כל הבנות בכיתה ידעו שערן יורד לחייה... מקלל, משפיל, מעליב... ריחמתי על אלינור, אבל מה כבר יכולתי לעשות? הבנות בכיתה אף פעם לא התערבו, כולנו הצענו לה להתעלם ממנו. אמרתי לאלינור שחבל שהיא לוקחת כל כך ללב, חבל שירדה בלימודים בגללו, אבל כלום לא עזר. גם כשאלינור התחילה להיעדר הרבה ולא להכין שיעורים, חשבנו שהיא מגזימה. אז מה אם הוא מקלל ומציק - בגלל זה היא צריכה להפסיק לתפקד?! היא אפילו דיברה אתי על כך שהיא רוצה לעבור בית-ספר.

מחנכת הכיתה הרגישה שמשהו לא כשורה עם אלינור והזמינה את ההורים. אני זוכרת שאלינור הייתה לחוצה מאוד, והבטיחה שתעשה מאמץ להעלות שוב את ציוניה.

האמת שכעסתי עליה, כבר לא היה כיף אתה ומצאתי חברה חדשה...

3. התלמידים יתבקשו לענות כל אחד לעצמו על שאלות אחדות, ואחריהן לקיים שיח קבוצתי. להלן השאלות:

- מה לדעתכם מרגישה אלינור?
- מדוע הפך התלמיד החדש למקובל בכיתה?

■ מה קורה לחברה של אלינור?

■ מה הייתם עושים במקומה?

4. לאחר שתשוחח על שאלות אלו, תתכונן הקבוצה להציג במליאה את הדיון הקבוצתי על השאלות הבאות:

■ מתי בעת האירוע היה אפשר לזהות שאלינור במצוקה?

■ האם זכותה של אלינור לא לתת להצטיק?

■ האם זכותה של אלינור שלא יציקו לה?

■ מה דעתכם על העצה שניתנה לאלינור?

5. **דיון כיתתי:**

■ מה יכולים היו תלמידי הכיתה לעשות?

■ האם גם בכיתה שלנו יכול להתרחש אירוע כזה?

■ מה היינו מצפים מהמורה לעשות לאחר שגילתה מה קרה?

6. בסיום הדיון תציג המורה שאלה: האם אירוע כזה יכול להתרחש בכיתה שלנו? מה ניתן לעשות על מנת למנוע מאירוע כזה להתרחש?

מפגש מס' 25 מצבים שבהם אני פגעתי...

הצקתי, התנהגתי בבריונות כלפי אחר....

רציונל

במפגש זה תחזק המודעות העצמית של התלמידים לדרכי התנהגותם וליחסם לאחר. כמו כן, יבררו התלמידים איך הם נוהגים לפעול ולהגיב כשמישהו אחר פוגע בהם. כל אדם אחראי להתנהגותו. עליו להישמר מפגוע ולא לאפשר שיפגעו בו. ניתן ללמד ילדים להגיב באופן מקדם ובונה כנגד פגיעה, הצקה ובריונות המופעלים כלפיהם וכלפי הסובבים אותם.

מהלך:

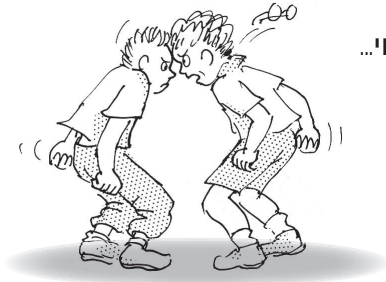
1. התלמידים יקבלו דף עם התחלה של משפטים. הם יתבקשו להשלים את המשפטים.

■ פעם התנהגתי בבריונות כלפי חבר...

■ פעם התנהג אלי מישהו בבריונות או הציק לי...

■ בפעם הבאה שארצה להציק למישהו אומר לעצמי...

■ בפעם הבאה שמישהו יציק לי אומר לעצמי...

2. התלמידים ישליחו את המשפטים.

3. במליאה תבקש המורה מהתלמידים לספר מה כתבו.

סדר מרכזי: ניתן למנוע מצורבות בכל אחד מהמצבים.

אפס סובלנות להצקות ולבריונות.

4. הכיתה תנסח רשימה של דברים שאפשר לעשות כאשר מציקים לך.

הרשימה יכולה להיות תלויה בכיתה.

5. התלמידים יתבקשו לחשוב ולשתף את חבריהם כיצד אפשר למנוע מצבים של הצקות ושל בריונות בכיתה ובבית-הספר.

המורה תרשום את הרעיונות שהתלמידים יעלו.

לדוגמה:

■ אם רואים שמישהו מציק, להעיר לו ולא לשתוק.

■ אם רואים שמישהו מציק לפנות למבוגר.

■ אם מישהו מציק לי לפנות למבוגר.

■ לכתוב במקומות שונים בבית-ספר שכאן לא מציקים.

- לדבר עם ילדים שמציקים ולשאול אותם למה הם עושים את זה, ואם יש סכסוך לנסות לפתור אותו.
- להעניש ילדים מציקים.

6. לכל קבוצה יחולקו בריסטולים, צבעים ומצבעים (טושים).

7. כל קבוצה תתבקש להמציא משפט או חמשיר שיביע את המסר של "אפס סובלנות להצקות ולבריונות".
כל קבוצה תציג את התוצר שלה. התוצרים יתלו בכיתה.

8. אפשרות נוספת - כל קבוצה תנסח משפט שיביע התנגדות להצקות ולבריונות, ותחשוב מהי התגובה המועדפת על-ידיה כלפי ילדים מציקים.